

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού:
Ετήσια λέδα 15
Εξαμηνιος » 8
Εξωτερικού:
Ετήσια φράγκα 20
Εξαμηνιος » 12
Αι συνδρομαί πέμπονται εις
διεθνείς ταχυδρ. επιταγὰς και
γραμμάτια της βουλγ. τραπέζης
δι' επιστολής επί συστάσει.
Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσός»
ἐν τῇ ᾠ. τμήματι Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος
διὰ χαρακτῆρων τῶν δώδεκα
στημῶν τιμᾶται ΕΝΟΣ ΛΕΒΟΥ.
Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται
ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.
Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσόν»
ἀποστέλλομενα χειρόγραφα
δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προ-
λεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
ὡς ὄντι.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΛΗΡΟΝΤΑΙ
ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΕΤΩΝ
ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τοῦ ἀνά χειρὸς φύλλου ἡ
«Ὀδησσός» ἐν τῇ δι' σελίδι ὑπὸ
τὴν ἐπιγραφὴν «παραφιλίς» θὰ
δημοσιεύῃ ἐναλλαζόμενα πραγματείας, ἐ-
πιστημονικάς, διηγηματικά, πρὸς δὲ
καὶ διάφορα ἀποσπάσματα νόμων
ἀφορῶντα τὰς σχέσεις τῶν κατοί-
κων πρὸς τὴν πολιτείαν. Πρὸς τὸν
σκοπὸν λοιπὸν τοῦτον δέχεται καὶ
δημοσιεύει δ α ρ ε α ν πᾶν τὸ σχε-
τικὸν πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἀποστέλ-
λόμενον αὐτῇ ἀποῦ προηγουμέ-
νως ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς συντάξεως.
Παρακαλοῦνται νὰ ἐπισπεύσω-
σι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀγγελιῶν
ἢ νὰ δηλώσωσι τὰ ὀνόματα τῶν
ἐγγραφέντων ὡς συνδρομητῶν ἐν
τῇ «Μυθιστορικῇ Ἀνθοδόσμῳ» πᾶν-
τες οἱ λαβόντες ἀγγελίας καθό-
σον λίαν προσεχῶς ἄρχειται ἡ
ἐκτόπωσις τοῦ α! φυλλαδίου.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Τακτικὸς ἀνταποκριτὸς)
Ἐν Ἀθήναις 12 Φεβρουαρίου 1893.

Ἡ Βουλὴ ἤτοι ἡ πλειοψηφία τῆς
Βουλῆς ἐπομένῃ τῇ τρικουπικῇ πο-
ρεῖᾳ συνεχίζει καὶ κατὰ τὰς ἐορτάς
τὰς νομοθετικὰς τῆς ἐργασίας πε-
ποιθота ἐπὶ τὸ μεταρριθμιστικὸν τῆς
κυβερνήσεως πρόγραμμα. Ἡ προσα-
πομένη τῇ πλειοψηφίᾳ τῆς Βουλῆς
μομφὴ τοῦ ὅτι ἀπνεύσει καὶ ἀσυνέτη-
ται ἐπιψηφίζει τὰ υποβαλλόμενα ὑπὸ
τοῦ κ. Τρικουπῆ νομοσχέδια εἶναι
ἀν ὅχι πάντῃ ψευδὴς τοῦλάχιστον
ὡς ἐκ τῆς συστηματικῆς ἀντιπολι-
τευτικῆς ἐπιθέσεως ἄδικος καὶ ἡμι-
στα εὐσυνείδητος, τοῦτου δ' ἔχομεν
πρόσφατον παράδειγμα τὸ τῆς ἐπε-
ρωτήσεως ἐνίων κυβερνητικῶν βου-
λευτῶν περὶ τῆς τύχης τοῦ νο-
μοσχεδίου ἐπὶ τῆς προκατόχου κυ-
βερνήσεως ἠθικῶς συμβληθείσης με-
τὰ τῆς οἰκογενεῖας Καλησπέρη ὡς
καὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ σχολῶν ἐν αἷς
θὰ ἐτελειοποιεῖ τὰς ἐπιστημονικάς
σπουδὰς ἡ πρότυπον φιλολογικῆς
μορφώσεως δεσποινὶς Σεβαστῇ Κα-
λησπέρῃ ἥτις ἐρειδομένη ἐπὶ τὸ συν-
ταχθὲν καὶ ὑποβληθὲν τῇ Βουλῇ
νομοσχέδιον ἀνεχώρησεν εἰς τὴν
Ἑσπερίαν. Οἱ ἐν λόγῳ βουλευταὶ
ἐννέα τὸν ἀριθμὸν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν
βουλευτικῶν πετῶν διετόπισαν
σαφῶς τὴν πρὸς τὸ Υπουργεῖον τῆς
Παιδείας ἐκκλησίαν τῶν παριστήσαν-
τες τὴν ἀσύγγνωστον τῆς Κυβερνή-
σεως ἀμέλειαν διὰ τὸ μὴ ψηφισθὲν
νομοσχέδιον λόγῳ τῆς παραιτηθεί-
σης τότε Κυβερνήσεως. Ἐτερον τοῦ-

του παράδειγμα ἔστω καὶ ἡ ἑλλο-
γος καὶ διδακτικὴ τοῦ ἐκ Νέας Μι-
ζέλης ρήτορος βουλευτοῦ Δημητ.
Κρίτσα ἀγόρευσις ἥτις προξένησε
ζωηρὰν αἰσθησιν καθ' ὅλας τὰς πο-
λιτικάς ἐν τῇ Βουλῇ φαρτίας ὡς
τοῦτο κατεδείχθη ἀπὸ τὰ ἀναγρα-
φέντα ἐν αὐτοῖς ἀκρόμῃ τῆς ἀντι-
πολιτευομένων φύλλοις ἐπὶ τῆς ἀ-
γορεύσεως τοῦ κριτικῆς ἄρθρου τὸ
συζητηθὲν νομοσχέδιον ἀφ' ἑσώρα στρα-
τιωτικῆς τινος τροποποιήσεως ὡς ὁ
ἐκ Φθιώτιδος βουλευτὴς καὶ περὶ ὧν
προσεχῶς ἐκτεταμμένως θὰ δια-
λάβω.

Θλιβερὸν ἄγγελμα ἀνεστατῶ-
τος Ἀθηναίων κοινωνικὸς μας
κύκλος. Ὁ δραστήριος διοικητὴς τῆς
Βιομηχανικῆς τραπέζης τὸ ὑπόδειγ-
μα τιμιότητος καὶ αὐταπαρνήσεως
ἐν τῇ ἐργασίᾳ καὶ ὑπὲρ τῶν συμ-
φερόντων τῆς τραπέζης ἐγένετο χθὲς
τὴν πρωΐαν αὐτόχειρ δι' ἀγνώστους
μέχρι τοῦδε λόγους ἀλλὰ ἀπρὸς διδομέ-
νους μᾶλλον εἰς τὴν ἀτομικὴν τοῦ
ιδιοσυγκρασίαν ἥτις πλειστάκις ἐ-
προδίδετο ἐν τῷ ὑπερηφάνῳ τοῦ
χαρακτῆρος καὶ ἐν τῇ μετὰ τῶν συ-
ναδελφῶν του παραδειγματικῇ ἀγε-
ρώχῃ ἀνατροφή. Τὸ περελθὸν τοῦ
ἀοιδίμου διοικητοῦ τῆς Βιομηχανι-
κῆς τραπέζης ἀφηγούμενον ἀποσπᾶ
ἀμέριστον πρὸς τὸ ἀτομον τοῦ μακα-
ρίτου σεβασμὸν καὶ ἀπεριόριστον ὑ-
πόληψιν τῶν ἐπιστημόνων ἀνδρῶν
ἐν οἷς ὅτε εἶδρα διεκρίθη ὑπὸ σπινού-
μενος λαμπρὰν σταδιοδρομίαν. Ὁ
Χαρίδ. Αποστολίδης εἶναι τὸ γένος
ἐκ Βάρνης τῆς Βουλγαρίας ἐνθα
καὶ ἡ οἰκογένειά του ἀνέκαθεν ἐπο-
λιτεύετο ἐκλεγέντος τοῦ πατρὸς του
δημάρχου, τῶν λοιπῶν συγγενῶν τε
ἐπιδοθέντων εἰς τὴν θεραπείαν τῶν
γρῶμμάτων καὶ τῆς ἐπιστήμης. Οἱ
ἀδελφοὶ τοῦ μακαρίτου ἐν οἷς καὶ ὁ
διαπρεπὴς συγγραφεὺς τῶν «Ψυχώ-
σεων» φρενολόγος Σίμων Αποστολί-
δης, ἐσπούδασαν τὰς νομικάς καὶ πο-
λιτικάς ἐπιστήμας ἀπάντων διακρι-
θέντων ἐν τῇ ἰδιαιτέρῃ ἐκάστῳ κλά-
δῳ κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ τόσῳ ἀτυχὴς
αὐτόχειρ ἀνυψωθείς εἰς τὰ ἀνώτερα
ἀξιώματα τοῦ προξενικοῦ καὶ πρε-
σβευτικοῦ τῶν διεργηθέντων κλάδου
διαπρέψαντος δὲ καὶ ὡς παρέρρου δι-
καστοῦ τῶν μικτῶν ἐν τῇ Ανατολῇ
δικαστηρίων.

Ἀπὸς ὁ Ἀθηναῖκός τύπος φλο-
γερῶς ἐξήρε τὰς ἀρετάς τοῦ μετα-
στάντος ἐγκριταλείφαντος φιλόστορ-
γον σύζυγον καὶ τρία χερουδεῖμ τέ-
κνα μετὰ τῶν ὁποίων ἄχρι τῆς
χθὲς ἀπῆλθον τῶν γλυκυτέρων θω-
πειῶν τῆς εὐγενεστερας τῶν οἰκο-
γενειακῶν περιπτώσεων. Ἡ σύζυγός
του, πρότυπον εὐγενούς δεσποινίδος,

ἔλκει τὸ γένος ἐκ τῶν ἀριστοκρατι-
κωτέρων ἐν τῇ πλούτῳ καὶ ἀνα-
τροφῇ οἰκογενειῶν τῆς τοῦ Γ. Θεο-
λόγου τῆς Μ. Ἀσίας, ἐνθα αἱ εὐπο-
ροῦσαι οἰκογένειαι διάγουσι τὸν με-
γαλοπρεπῶς γαλήνιον πατριαρχικὸν
βίον. Ὁ οἶκος Θεολόγου εἶναι νῦν ὡς
καὶ ἀνέκαθεν ἐκ τῶν βασιμωτέρων
τραπεζητικῶν οἰκῶν τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως ἔχοντος διακλάδωσιν τὰ
ὑποκαταστήματα ἐν Μασσαλίᾳ καὶ
Λονδίῳ ἐνθα οἱ υἱοὶ Θεολόγου χαί-
ρουσι ἀμέριστον τὴν ὑπόληψιν τοῦ
χρηματιστικοῦ κόσμου. Ὡς πρὸς τὰς
διαδόσεις περὶ τῶν ἀφορμῶν τῆς αὐ-
τοκτονίας ἄδικον εἶναι νὰ διδωμεν
πίστιν ἐλαφρᾷ τῇ συνειδήσει τοσού-
τῳ μᾶλλον ὅσῳ ἔκτακτος συνεδρία-
σις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λα-
βοῦσα χώραν χθὲς διετράνωσε κα-
τόπιν ἐξελέξεως τοῦ τιμειοῦ πλήρη
τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐμπορικῶν βιβλί-
ων. Ἡ τελευταία δὲ ἔκδοσις ἦναι
καὶ ἡ μᾶλλον πιθανολογουμένη εἰάν
τις μάλιστα κρίνῃ ἐκ τοῦ αὐστηροῦ
τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ ὑπερηφά-
νου ἡθους φτίνι ἐχράτο πάντοτε ἐν
ταῖς δοσοληψίαις ὡς ἀκέραιος καὶ
εὐθύς χαρακτήρ. Ἐγένοντο πρὸ ἡμε-
ρῶν τοῦτέστι παρατηρήσεις αὐτῷ
ἐπὶ τῷ ἐπιπολαίῳ τρόπῳ τῆς συμ-
μετοχῆς τῆς Βιομηχανικῆς τραπέζης
κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς πτώσεως
τῶν μεγάλων ἐμπορικῶν ἐν Πάτραις
οἰκῶν Βουρλουμῇ καὶ Μουστάκα.
Πλὴν καὶ τοῦτο πάντῃ ἄλογον καί-
τοι βάσιμον ἐπὶ τῷ γεγονότι, καθό-
τι ἐν οἰαδήποτε δικαιοπραξίᾳ τῆς
τραπέζης ἐνάχονται καὶ οἱ ἐκάστοτε
σύμβουλοι αὐτῆς ὡς γνωμοδοτοῦν-
των τῶν τελευταίων αὐτοδικαίως καὶ
ἐκ ρητῆς τοῦ καταστατικοῦ τῶν τρα-
πέζων διατάξεως. Συνεπῶς εἰάν ἡ
ποδεχθῶμεν τὴν τελευταίαν ἔκδοσιν
τῆς κυκλοφορούσης φήμης ὡφειλο-
μεν νὰ ψέξωμεν ἐνίων τὸν ὑπερ-
βολικὸν ζήλον ἐν οἷς καὶ τὸν γεν.
διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης γε-
νόμενον ἐν ἐπιπολαίῳ τῆς ψυχῆς
τοῦ ἀναδρασμῷ πρόξενον ἀπωλείας
προσφίλους καὶ πολοτίμου ὑπάρξεως
αἷας ἡ τοῦ ἀτυχοῦς πλὴν ἀειμνή-
στου Χαριδήμου Αποστολίδου.

Δ. Ζῆς.

Ο ΚΕΜΑΛ ΠΑΣΑΣ

Ὁ τέως διοικητὴς Κρήτης Τζε-
λαδὶν Πασὰς μετετέθη εἰς Κων-
σταντινούπολιν ὡς πρόεδρος τοῦ
Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας· ἀντ'
αὐτοῦ δὲ διωρίσθη ὁ Ἰσμαὴλ-Κε-
μάλ πασὰς ἐξ Αὐλῶνος τῆς Ηπει-
ρου, υἱὸς τοῦ Μαχμουτ-μπέη Βλι-
ώρα, φίλου τοῦ Μακαρίτου Σπύ-
ρο-Μήλιου ἐκ Χειμάρρας. Ἡ οἰ-

κογένεια τῶν Βλιώρα, ὁμοῦ μετ'
τὴν ἀριστοκρατικὴν οἰκογένειαν
τοῦ Ομερ-Βριώνη ἔλκουσι τὴν κα-
ταγωγὴν ἐκ τῶν Παλαιολόγων
τοῦ Βυζαντίου, ὡς λέγεται, καὶ
θεωρεῖται μία τῶν σημαντικωτέ-
ρων οἰκογενειῶν τῶν Ἀλβανῶν
τῆς Ηπείρου καὶ ἐκ τῶν ἀρχαιο-
τέρων.

Γεννηθεὶς ἐν Αὐλῶνι τὸ 1846
μετὰ τινα καιρὸν μετέβη εἰς Ἰω-
άννιναν, ἐνθα συνήθως πολλὰκις
μεταβαίνουσιν οἱ μπέηδες καὶ ἁ-
γάδες τῆς Ηπείρου καὶ Αὐλῶνος
χάριν διαφόρων λόγων καὶ σκο-
πῶν. Διατρίβων λοιπὸν ἐκεῖσε
προέλαβε διδάσκαλον κατ' οἶκον
τὸν κ. Τσίμαν ἐκ τῆς Ζωσιμαίας
σχολῆς, ὅστις ἐδίδασκεν αὐτὸν τὰ
στοιχειώδη ἑλληνικὰ μαθήματα καὶ
οὕτως εἰσήχθη εἰς τὸ Γυμνάσιον
τῶν Ἰωαννίνων, εἰς τὸ ὁποῖον ἀ-
ποπερατώσας εὐδοκίμως τὰ ἐγκύ-
κλια καὶ λαβὼν τὸ ἀπολυτήριον
αὐτοῦ ἐπέστρεψεν εἰς Αὐλῶνα.
Εκεῖθεν δὲ εἰς Κωνσταντινούπο-
λιν ἀναχωρήσας ἐτελειοποιήθη εἰς
τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, ἥς ἀρχὰς
ἔλαβεν ἐν Ἰωαννίνοις. Εὐφύεστα-
τος δὲ ὢν, συνετὸς καὶ προση-
νὴς τρόπους συμπεριφορᾶς ἔχων
ἐφεύκυνε τὴν εὐνοίαν τῶν ἐν
Κωνσταντινουπόλει μεγιστάνων,
καὶ οὕτω πρεσέλαβεν αὐτὸν ἡ ὀ-
θωμανικὴ κυβέρνησις εἰς τὴν ὑ-
πηρεσίαν αὐτῆς. Καὶ κατὰ πρῶτον
διωρίσθη διοικητὴς Βάρνης καὶ Τούλ-
τας ἐν Βουλγαρίᾳ κατόπιν δὲ
Βηρυτοῦ ἐν Συρίᾳ, εἶναι τῆς ἐλ-
ληνικῆς ἐγκρατέστατος τῆς ἀρχαί-
ας καὶ ὁμοῦ μετ' ὁν Φράσσαρην
ἀποτελοῦσι δυνάδα τιμῶσαν ἀρ-
κούντως τὴν Ἠπειρον καὶ Ἀλβα-
νίαν διὰ τὰς γνώσεις αὐτῶν καὶ
τὴν φρόνησιν, αἵτινες περικοσμοῦ-
σιν αὐτοὺς.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ Χ. ΑΠΟΣΤΟ-
ΛΙΔΟΥ

Αναμνησθήτητον πλέον παρί-
σταται, γράφει ἡ «Ν. Ἐφημερίς» ὅτι,
δὲν ἠτοκτόνησεν ὁ πολὺκλαυσ-
τος διευθυντὴς τῆς βιομηχανικῆς
τραπέζης Χαριδῆμος Αποστολίδης,
ἀλλὰ μοιραίᾳ συμπτώσεως ἐγέν-
ετο θῦμα τῆς ἐν τῇ χειρὶ του ἐκ-
πυρσοκροτήσεως τοῦ ὄπλου, ὅπερ
ἐκράτει ὑποπτευθεὶς κίνδυνον κλο-
πῆς ἐν τῇ τραπέζῃ καὶ ἀνελθὼν εἰς
τὸ δῶμα, ὅπως ἐπιτηρήσῃ τὴν ἀ-
σφάλειαν. Μανθάνομεν ὅτι καὶ
ιατροδικαστικὴ νέα ἀνάκρισις ἐπι-
μελεστέρα θὰ φέρῃ εἰς φῶς τὴν
ἀλήθειαν.

Εν Βάρνη τη 17 Φεβρουαρίου 1893

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ

B.

ΟΔΗΣΣΟΣ ΚΑΙ ΣΦΟΜΠΟΔΑ

Γράφοντες ἐν παρελθόντι φύλλῳ ἐν προανακρούσματι ἀπαντητικῶς εἰς τὰ καθ' ἡμῶν ὑπὸ τοῦ κ. Α. ἐν τῇ «Σφομπόδῃ» γραφέντα, ὑπισχνόμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν. Καὶ βεβαίως εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀκολουθήσωμεν κατὰ πόδας τὸν εἰρμόν τῶν ἰδεῶν τοῦ ἀρθογράφου ἀφουκαϊσίου ἀναγνώσταίμας δικαίως θὰ ἀναμένωσιν συμφετέρας ἐπὶ τῶν γραφομένων ἐξηγήσεις. Τοῦτο ἤδη ἐρχόμεθα νὰ πράξωμεν.

ὑπὸ τὴν προστατευτικὴν σκέπην τῶν νόμων τοῦ Κράτους, ἐπιτρέποντων τὴν ἐλευθερίαν τοῦ φρονήματος καὶ τὴν ἀπονομήν τοῦ δικαίου πᾶσιν ἀνεξαρτήτως τοῖς ὑπὸ τὸ σκήπτρον τοῦ φιλολάου ἡμῶν ἡγεμόνος καὶ τῆς περὶ Αὐτὸν κυβερνήσεως διατελοῦσιν, ἐν συνεχείᾳ ἀρθρῶν ἀναλαμβάνομεν νὰ ὑπερασπίσωμεν τὰ δίκαια τῶν ὁμοεθνῶν μας, καὶ νὰ καταδείξωμεν πρὸς τὸ συμφέρον καὶ πάλιν τῆς Βουλγαρίας, τὸ ὅποιον ἔσως πάρεργον θεωροῦσιν ἄλλοι ἡμεῖς δὲ πρῶτιστον ἐν τῷ σταδίῳ ἡμῶν μέλημα τὰς δυσχερεστους συνεπειὰς αἰτινες δυνατόν νὰ προσγίνωσιν ἐκ τῆς δυσεπιτεύχτου ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμου καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἢ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης δε συμπεριφορᾶς τῶν συνοίκων βουλγάρων ἐναντι ἡμῶν.

Εὐτυχῶς τὰ γραφέντα τότε ἐν πνεύματι συγκεντρώσεως καὶ συμβιβασμοῦ, ὅστις εἶναι καθ' ἡμᾶς ὁ μόνος τρόπος δι' οὗ θὰ δυνηθῶμεν νὰ συζήσωμεν ἐν ἀρμονίᾳ Ἕλληνας καὶ Βούλγαροι καὶ ὅπερ ὀφείλει νὰ κατανοήσῃ καὶ ἡ «Σφομπόδα», καὶ πᾶσα ἄλλη βουλγαρικὴ συνάδελφος καὶ νὰ διαφωτίσῃ τοὺς ὁμοεθνῆς τῆς ἀντὶ διὰ τῶν ἐνθουσιωδῶν αὐτῆς ἀρθρῶν νὰ διαγένηται τὸν φανατισμὸν τῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων, τὰ γραφέντα, λέγομεν, κεινται εἰσέτι πρὸ τῶν ὁμμάτων τοῦ κόσμου ἀν δὲ τι ἐπιλήψιμον ὑπῆρχε δι' οὗ προσεβάλλετο ὁ βουλγαρισμὸς οὗ τὰς ἡρέμα καὶ κατὰ μικρὸν προσόδους οὐδέποτε ἐπαύσαμεν θαυμάζοντες ὡς ἀρρήκτως συνδεσμένους πρὸς τὸ ἠθικὸν καὶ ὀλικὸν ἡμῶν συμφέρον, εἰμεθα πρόθυμοι νὰ ὑποστώμεν τὴν ἀνωτάτην τῶν ποινῶν.

Εἰς τὸν σκοπὸν οὖν πᾶν ὅ,τι ἐγράψαμεν ἀντίκειται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς

«Σφομπόδας» καὶ τῶν αὐτῇ φρονούντων, δὲν ἠδύνατο δὲ ἡ γὰ ἐρεθίσαι καὶ τὸν κ. Α. ὅστις τὰ περὶ αὐτὸν ἐξετάζων διὰ τῆς διόπτρας τῆς ἐμπειρίας ἡρεσίσθη, ὡς ἦτο ἐπόμενον καὶ ἤρχισε νὰ μᾶς ἀποκρούῃ διὰ προσωπικῶν ὕβρεων, καὶ ἀπειλῶν.

Ἀστεία τῷ ὄντι μέθοδος ὅσα καὶ ἀβλαβὴς καὶ ἀνώδυνος, τὸ νὰ ἀποκρούῃ τις τὰς κρίσεις τῶν ἄλλων διὰ προσωπικῶν ὕβρεων! Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ἀνασκευὴ παρομοίῳ εἶδους εἰς μελέτας ἢ ἀρθρα πολιτικὰ, φιλολογικὰ ἢ κοινωνικὰ, προδίδει ἑλλειψιν λογικῶν ἐπιχειρημάτων. Τοιαύτην τινα παρατηροῦμεν καὶ παρὰ τῷ κ. Α. ἐνὰ δὲ μὴ μακρηγορῶμεν ἀρχόμεθα εὐθέως τοῦ ἐλεγχου τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ του.

Ὁ κ. Α. εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ προτάσει μεταχειρίζεται ἐπὶ λογικῶν ὄντων φράσιν ἀγνωστον ἔτι τοῖς ἑξικοῖς τῆς ἀνθρωπότητος, ξένῃ τῇ φύσει τῶν λογικῶν ὄντων, ἔως δὲ εἰς τὰ βάθη τῆς ἀκενῶτος σοφίας τοῦ κ. Α. ἐγκεχυρμένην. Ἡ «Ὁ δὲ ἡ σὸς» ἐπὶ δὲ εἰς κὺ εἰς τὰ κ ἐρ α τὰ τ η ς! Ἰδοὺ ὁ ἀπαιτητῆς τῆς μεμετρομένης καὶ εὐ ἡγμένης γλώσσης εὐθὺς ἐν ἀρχῇ λησμονῶν ὅτι παρὰ τῶν ἄλλων ζητεῖως γνώρισμα καλῆς ἀγωγῆς

Εὐθὺς κατωτέρω μετὰ ἀνούσιον συστοιχίαν λέξων κενῶν ἐννοιῶν, κατηγορεῖ ἡμῶν ὡς «περιωμένων νὰ ἀπαλλάγωμεν τῆς λεοντῆς μας δι' ἧς ἡ δ' ἡ α ρ ι σ τ ο ὁ μ ε θ α νὰ ρίπτωμεν λιθάρια κατὰ τοὺς ὁμοεθνοφασίνοισι» (sic) ὅπως τὴν πρόσφασιν ὅτι ἐνιστάμεθα εἰς τὴν ἐφημερίδων καὶ ἰδίᾳ τῇ «Σφομπόδῃ». Θὰ ἀδικήσωμεν τὸν κ. Α. ἀν ἀπαυτῶμεν παρ' αὐτοῦ ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας, εἰς ἣν ἀνήκει καὶ ὁ μῦθος τοῦ Αἰσώπου. «Ὅνος καὶ Λεοντῆ» ἐξ οὗ ἔλαβε τὴν φράσιν καὶ ἠθέλησε νὰ τὴν ἐφαρμόσῃ καθ' ἡμῶν ἀντιστρόφως τῆς πραγματικῆς αὐτῆς ἐρμηνείας καὶ σημασίας.

Θὰ ἐνιστάμεθα ὅμως ἀείποτε ὅχι μόνον κατὰ τῆς «Σφομπόδας» ἀλλὰ καὶ κατὰ παντὸς ἄλλου ὁμοῖα αὐτῇ φρονούντος δημοσίου ὁργάνου, διότι παρατηροῦμεν μετὰ πικρίας ὅτι μακρὰν τοῦ ἀληθοῦς αὐτῆς προορισμοῦ ἐν τῇ διαμάχῃ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων διὰ τῆς ὑπεκκαύσεως κοινωμένων παθῶν—ἐνορᾷ τὸ ἐφαρμοστέον μέτρον τῆς ἀντεκδικήσεως. Ὅποῖαν

δὲ ἐπιδράσιν ἔσχεν ὁ Ἑλληνισμὸς, ὁ ὑπὲρ τοῦ Α. ἀστείως μυκτηρίζομενος, ἐπὶ τῆς ὀφυνίσεως τοῦ ἐθνικοῦ τῶν βουλγάρων αἰσθημάτων ὅπερ ὑπὸ δυσκόλους καὶ σκοτεινὰς περιστάσεις διατελοῦν ἐπὶ πολλὸν ἐτι χρόνον θὰ ὑπνωττεν ἀν μὴ ἐπερρωγέτο ἀργητικῶς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, περὶ τοῦτο ὁμιλήσομεν προσεχῶς ἀφορμὴν λαμβάνοντες ἐκ τῶν ἀμέσως κατωτέρων ἐν τῇ διατριβῇ φράσεων τοῦ κ. Α. περὶ «σωδινισμοῦ καὶ φανατισμοῦ»!

Σ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΤΣΑΓΚΩΦ.

Ἡ «Πολιτικὴ ἀνταπόκρισις» μαλθάνει ἐκ Σοφίας ὅτι κατ' εἰδήσεις ληφθείσας αὐτόθι ἐκ Ρωσσίας μελετᾶται ἡ διανομή ἐν Βουλγαρίᾳ 100,000 ἀντιτύπων τῆς ἐν τῇ ἐφημερίδι «Νοβότση» δημοσιευθείσης ἐκκλήσεως τοῦ Δραγὰν Τσαγκῶφ, ἐν ἣ, ὡς γνωστὸν, συνιστῶνται τοῖς Βουλγαροῖς αἱ θεωρίαι τῆς Ἐξαρτήσεως ὡς πρὸς τὰς τελευταίας τροποποιήσεις καὶ ὁριμῶς κατακρίνεται τὸ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐκνομον καθεστὸς. Τὸ βιενναῖον ὄργανον προστίθαι ὅτι πρὸς διανομὴν τῶν ἐν λόγῳ ἀντιτύπων θὰ παρασχη τὴν συνδρομὴν αὐτῆς καὶ ἡ ῥωσικὴ ἀεροπολικὴ ἐταιρία τοῦ πρίγκηπος Γαγάρην.

— Απογραφῆς γενομένης ἐν Σοφίᾳ τῇ 1 Ιανουαρίου ὁ πληθυσμὸς τῶν μονίμων κατοίκων εὐρέθῃ ἀναβαίνων εἰς 45,639. ἐνφ κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1888 ἦν 30,428, πρὸ δὲ τῆς συστάσεως τῆς ἡγεμονίας 11,500.

Μετά τινος ἡμέρας θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ παροχὴ καὶ ἄλλων λεπτομερειῶν, ὡς π. χ. διὰ τὸν ἀκριβῆ ἀριθμὸν τῶν οἰκίων κατὰ ποιὸν, διὰ τὴν ἐθνικότητα τῶν κατοίκων καὶ διὰ τοὺς νέους κατοίκους τοὺς πανταχόθεν συρρεῦσαντας εἰς τὴν πόλιν.

— Τῇ 13 τρέχ. ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου Γεωρ. Βούλκοβιτς, δολοφονθέντος τόσον ἀγρίως ἐν χῶν/πόλει. Παρήσαν ὁ πρωθυπουργός. οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ Διπλωματικοὶ πράκτορες καὶ πληθος κόσμου πολὺ.

— Παρὰ τὴν τηλεγραφικὴν ἐκ Βιέννης εἰδησιν ὅτι οἱ γάμοι τῆς Α. Β. Υψ. τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου τελεσθήσονται τῇ 29)10 Ἀπριλίου ἐν τῇ ἐπαύλει Πιανόρε, παρὰ τὴν Πιέτρα Σάτα (Ιταλία)

κατὰ τὰς ἐκ Σοφίας εἰδήσεις ἡ ἐποχὴ τῶν γάμων δὲν ὤρισθη ἐπισήμως.

— Δὲν εἶναι ἀληθὴς ἡ ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων ἀναγγραφομένη ἔδωσις ὅτι ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος παθὼν ἐκ σφοδροῦ κρηνολογήματος ἡναγκάσθη νὰ οἰκουρήσῃ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

— Τὸ ἐπὶ τῶν συγγραμμάτων τμήμα τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐξέδωκε τὸ βιβλίον τοῦ Χεσαπτόσεφ περὶ «Γεωδοσίας καὶ Τοπογραφίας» μετ' Ἀτλαντος τῶν σχεδίων τοῦ συγγραμματος.

Τὸ βιβλίον ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων κατὰ τὸ πρόγραμμα διὰ τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν, περιέχει καὶ ἄλλην ἱλὴν διὰ διαφόρους γεωδαιτικὰς ἐργασίας καὶ χρησιμεῖν ὡς βοήθημα εἰς τὸν ἀξιαματικὸν ἐν ὧρα τε εἰρήνης καὶ πολέμου.

Τὸ βιβλίον ἀποτελούμενον ἐκ 33 τυπογραφικῶν φύλλων τιμᾶται μόνον 2 λέβα. Ὁ Ἀτλας ἐξ 23 μεγάλων λιθογραφικῶν σελίδων ὡσαύτως 2 λέβα.

— Τὸ αὐτὸ τμήμα τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐξέδωκεν εἰς ἰδιαιτέρον τεύχος τὸν στρατιωτικὸν ποινικὸν νόμον, ἐπεξηγούμενον ὑπὸ ἀποφάσεων τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου διαφόρων διαταγμάτων καὶ ἐγκυκλίων τοῦ Γενικοῦ Στρατιωτικοῦ Εἰσαγγελέως κλ. κλ. ἡ ἐκδοσις ἐγένετο ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐν Σοφίᾳ στρατιωτικοῦ Εἰσαγγελέως Ἀντισυνταγματάρχου Κράεφ.

— Πρὸ ἡμερῶν ὁ Ρωμουνός ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων ἔργων κ. Ολάνεσκου, ὁ Ἀγγλὸς ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτῆς, ἡ Αὐλικὴ Βαρωνίς καὶ ὁ Νομάρχης Γοιουργέδου κ. Ζεντίλης ἦλθον εἰς Ρουσσούκιον δι' ἐκκλήσεων.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ—Εξωδίκως πληροφορούμεθα ὅτι ἐν τῇ πόλει μας ἀπὸ τινων ἡμερῶν δι' ἀτομικῆς ὁλως πρωτοβουλίας συνελέγησαν περὶ τὰ 1000 φράγκα ἄτινα προσέφερεν ἡ εὐγενὴς καὶ φιλεὺσπλαγχνος καρδιά τῶν συμπολιτῶν μας ἄτινα ἀποσταλῆσονται ἀν μὴ ἀπεστάλησαν ἤδη εἰς τὸν πρὸς ὃν ὕρον. Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τοῖς συλλαβοῦσι τὴν ιδέαν τῆς ἀγαθοεργου ταύτης πράξεως.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Πύργου: καὶ ἐν τῇ πόλει μας συνεστήθη ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ὑπὸ τῶν ἀξιωτῶν ἐμπόρων κ. κ. Δ. Σβορώνου, Α. Δημητράκοπούλου καὶ Γ. Χαρμαντὰ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων τέκνων τῆς ἀτυχοῦς Ζακύνθου. Επικροτοῦντες τὴν ἀγαθοεργὸν καὶ φιλόφρονον ταύτην πρᾶξιν πιστεύομεν ὅτι αἱ φιλεὺσπλαγχνοὶ καρδίαι τῶν Πυργίων συναισθανόμεναι τὸ βαρὺ κτῶ.

(45) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (45)

ΟΙ ΔΙΑΔΥΜΟΙ

(Πρωτότυπον κοινωνικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο. ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Γ!

Ελεῖτα μοῦ φαίνεται ὅτι τὸ καὶ μένον σὰν νὰ τὸ κάμη νὰ ὑποφέρῃ ἄδικα αὐτὸς ὁ Ἀράπαρος ποῦ ὅταν τὸν διῶ με πιάνουνε σπασμοί!... Ποιὸς διάβολος μοῦ τὸν ἐστεῖλεν ἐδῶ...

Καὶ πράγματι οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν θὰ διερωτῶνται πόθεν ὁ Φοβερός ἢ ὁ

Μαῦρος Ἀλῆς—διότι αὐτὸς ἦτο ἡ ἐν λόγῳ σκιά—ἐμαθε τὸ κρησφύγετον τοῦτο τῆς γῆρας!

Ἡ πολίχνη ἦν ἀνωτέρω περιεγράψαμεν δὲν ἦτο ἄλλη ἢ αὐτὴ ἐκείνη ὅπου ἄλλοτε διέμενε προσωρινῶς ἡ κόρη—σα Δυβάλ ἀποφεύγουσα τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἐνεκεν τῆς κατεχούσης αὐτὴν θλίψεως.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι κατὰ πρῶτον ὁ Φοβερός ἐγνώρισε τὴν πολίχνη ταύτην ἐκ τοῦ πλησίον ὅτε ἔφερεν ἡμιθανὴ τὴν Ροζαλιαν, ἡ μοναξία δὲ τοῦ τόπου τῷ ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν.

Μετά τὴν εἰς Ἑνετίαν λοιπὸν ἐπάνοδόν του, ὁπότε καὶ πάλιν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ ἤρξατο νὰ ἀναζωπυρῇ παρὰ τοῖς συμπολίταις του τὸ πρὸς ἀτελευτέρωσιν τῆς πατρίδος του ἐκ τῆς τυρανίας αἰσθημα, ὅπερ ἐπὶ πολλὰ ἔτι ἐκοιμάτο

καὶ ἐλλείψει ἀρχηγοῦ, καὶ ὡς ἐκ τῶν βασανιστηρίων εἰς τὰ ὅποια ὑπεβάλλοντο οἱ ἀγαθοὶ πολῖται οἱ μὴ θέλοντες νὰ κλίνωσι τὸν αὐχένα πρὸς τοὺς δυνάστας αὐτῶν, ὁ Φοβερός, ἐσκέφθη ὅτι καταλληλότερον καὶ μᾶλλον ἀποκρυφον μέρος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σχεδίων του καὶ διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών του, δὲν ἠδύνατο νὰ εὑρῇ ἢ ἐν τῇ πολίχνῃ ταύτῃ σπαινώτατα ἐπισκεπτομένη ὑπὸ τῆς Ἑνετικῆς κοινωνίας.

Ὁ Φοβερός ὑπὸ ἄλλην μορφήν ἐπεσκέφθη τὸ μέρος τοῦτο, ἐξήτει δὲ πληροφωρίας μετὰ τῆς δεοῦσης προφυλάξεως ὅτε ἐν ἀποκέντρῳ τινὶ γωνίᾳ βλέπει τὴν καλύβην τῆς γραιῆς Λουδοβίκας.

Εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων ἀπὸ τῆς καλύβης ἔτρεχε διαυγὲς πατάμιον κατὰ μῆκος τῶν ὄχθων τοῦ ὁποῖου ὁ

πῆρχον νερόμηλοι χρησιμεύοντες διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων.

Ἦτο ἀκριβῶς μεσημβρία, κόρη δὲ γυνόπους δώδεκα περίπου ἐτῶν ἡλικίας ἐπότηζε δωδεκάδα προβάτων.

Ἡ Φοβερός τὴν ἐπλησίασεν ἀλλ' αὐτὴ οὐδ' ἐστρεψε πρὸς αὐτὸν τὸ βλέμμα, διὰ τοῦτο ἡναγκάσθη νὰ τὴν προσκαλέσῃ.

— Καλ' ἡμέρα, κόρη μου!

— Καλ' ἡμέρα ἀφέντη!

— Τί κάμνεις ἐδῶ;

— Νὰ ποτίζω τὰ πρόβατα.

— Καὶ εἶσαι ἀπ' αὐτὸ τὸν τόπον;

— Ναῖσκε! ἀφεντικὸν. Φαίνεται εἶσαι ξένος.

— Μάλιστα ξένος καὶ ἦλθα διὰ ἐξοχῆν.

— Εξοχὴν αἶ! Εἶναι καλὸ τὸ μέρος μας ἐδῶ, μόνον ἀπὸ καιροῦ ἀκούονται

πημα ὃ ἡ φύσις κατήγεγεν ἀστόργως ταῖς καρδίαις τῶν κατοίκων τῆς ἀνθρωποφιλίας καὶ μυροδόλου νήσου μεταβληθείσης ἐν στιγμῇ χρόνου εἰς σωροὺς ἐρειπίων, θὰ προσφέρωσι θαυμάσιον τὸν ὁδολόν των ἐκπληροῦντες ἔργον φιλόανθρωπον καὶ σύμφωνόν ταῖς ἀρχαῖς τῆς ἀγαθότητος ἡμῶν θρησκείας.

— Διεδόθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπέβαλε κάθαρσιν ἐν Τσαρίβροδ, ἣ ὅτι δὴθεν προτίθεται νὰ ἐπιβάλῃ τοιαύτην, ὡς καὶ εἰς τὰς παραλίους πόλεις καὶ παραδουναβείους. Ἡ Σβόμποδα κατηγορηματικῶς διαψεύδει τοῦτο καὶ ἀποδίδει τὴν διάδοσιν εἰς δολίαν προαίρεσιν ἀτόμων τινῶν.

— Μανθάνομεν ὅτι κατ' αὐτὰς θ' ἀπέλθωσιν κατ' ἐντολήν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Υπουργείου πρὸς τελειοποίησιν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ ἰδίᾳ ὅπως καταρτισθῶσιν εἰδικοί εἰς κλάδον τινὰ τῆς ἱατρικῆς, οἱ ἐπόμενοι ἱατροί. 1) ὁ κ. Ν. Μόσχωφ εἰς Παρίσιους, διὰ τὰς νευρικές καὶ ψυχικές παθήσεις. 2) ὁ κ. Μπερώνζις Βιέννην, διὰ τὴν Δερματολογίαν καὶ ἀφροδίσια πάθη. 3) ὁ κ. Σλαύτωφ εἰς Παρίσιους διὰ τὴν Γυναικολογίαν καὶ Μαιευτικὴν. 4) ὁ Ν. Ἰβάνωφ εἰς Βερολίνον, διὰ τὴν βακτηριδιολογίαν. 5) Γ. Ἰβάνωφ εἰς Παρίσιους διὰ τὴν Χειρουργικὴν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ ὑπουργείου ὑπὸ πάσας τὰς ἐπὶ τῆς εἰς ἀρίστην.

— Ἀδεῖται ὅτι ἐν Ρουσσουκίᾳ ἀστυνομία κατέσχε δύο κιβώτια περιέχοντα προκηρύξεις τοῦ Ζαγκάφ, περὶ ὧν ἀνωτέρω γράφομεν κατὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ γάμου τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου.

— Εὐχαριστῶς πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἔργοχειρῶν διὰ τὸ ὑπὲρ τῶν σχολῶν λαχεῖον συνέλεξε μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τὰ 30 ἔργα χειρῶν. Μεταξύ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καταλέγεται καὶ εὐγενὴς δέσποινα ἐκ πατριαρχικοῦ οἴκου τῆς πόλεως μας ἔλκουσα τὸ γένος εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ὁποίας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀφείλονται αἱ ἐκάστοτε ὑπὲρ τῶν σχολῶν ἐκ μέρους τῶν ἐρασιτεχνῶν ἐνέργειαι ἐφ' ᾧ καὶ ἀνυποκρίτως συγχαίρομεν αὐτὴ εὐχόμενοι ἵνα ὁ ζήλος τῆς καταστῇ παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

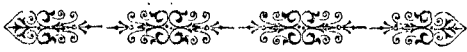
Ἰδιαιτέρᾳ ἐπιτροπῇ ἀρξεται ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῆς ἐκποιήσεως τῶν γραμματίων, πεποιθήμεν δὲ ἀδιστακτικῶς ὅτι τὸ καθ' ἡμᾶς κοινὸν ἀναλογιζόμενον τὰς ἐπείγουσας τῶν σχολῶν ἡμῶν ἀνάγκας μακρὰν πάσης ἀποχρώσεως οὐσας, δὲν θὰ φεισθῇ τοῦ χρήματος πρὸς ἀμεσον ἀνακούφισιν αὐτῶν.

ΧΟΡΟΣ

ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ
ΓΑΛΛΩ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗ

Λεπτομερεῖς περιγραφαὶ ἐπιστέλλονται εἰς Παρίσιους ἐκ Πέτρουπόλεως περὶ τοῦ γενομένου τῇ 4 ἰ. μ. ἐν τῷ λαμπρῷ μεγάρῳ τῆς ἐν Πέτρουπόλει γαλλικῆς πρεσβείας χοροῦ. οὐχὶ δὲ μικρὰ σημασία ἀποδίδεται εἰς τὴν κατ' αὐτὸν παρουσίαν τοῦ Τσαίρου μεθ' ὁλοκλήρου τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰγενείας. Τὸ τοιοῦτον οὐκ ὀλίγον συνέτεινεν εἰς διασκέδασιν τῶν περὶ ἀπομακρύνσεως τῆς αὐτοκρατορικῆς πολιτικῆς ἀπὸ τῆς Γαλλίας διαδόσεων, εἰς ἃς εἶχε δώσει ἀφορμὴν ἡ τελευταία ἐπίσκεψις τοῦ Τσαρέβιτς εἰς Βερολίνον. Ἡ ἐμπάνσις τοῦ Τσαίρου εἰς τοὺς χοροὺς τῶν πρεσβειῶν δὲν εἶναι λίαν συνήθης ἐν Πέτρουπόλει, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς παράστασις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου τῇ γαλλικῇ ἐορτῇ ἐνεποίησεν οὐ ἐνσμικρὰν αἰσθησιν, οὐχὶ βεβαίως εὐάρεστον εἰς τοὺς ἐν Βερολίνῳ κύκλους.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀγγέλλεται ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν τίτλον «*μυθιστορικὴ ἀνθοδέσμη «Οἰθαρῶν»*» ἥτις θὰ ἐξεδίδετο κατὰ τεύχη ἐβδομαδιαία, μεταβάλλεται εἰς περιδικὸν ἐκδοθισόμενον τρίς τοῦ μηνός. Πρὸς εὐκολίαν δὲ τῶν συνδρομητῶν μας μετατρέπομεν τὴν κατὰ τεύχη ἀπότισιν τοῦ ἀντιτίμου, εἰς συνδρομὴν μηνιαίαν, τριμήνην, ἡμιαμηνίαν καὶ ἑτήσιαν αἰτίνες θὰ προκαταβάλλονται ἅμα τῇ λήψει τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ.

Ἡ μηνιαία συνδρομὴ ὁρίσθη διὰ λέβον 1 καὶ 20 ἐκ. ἡ τριμήνη 3.50 ἡ ἡμιαμηνία 7, ἡ ἑτήσια 12.

Ἐν τῷ περιδικῷ θὰ δημοσιεύωνται μυθιστορήματα καὶ διηγηματικά πρὸς τὸ τυπικὸν καὶ κατ' ἐκλογὴν τῆς θειοφιλίας καὶ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ δὲ ὅψει τοῦ πρώτου ἐξωφύλλου καὶ ἐν ταῖς δυοῖς τοῦ τελευταίου μικραὶ ἀγγελίαι διαφόρου εἶδους.

Τὸ πρῶτον φυλλάδιον ἐκδίδεται τὸ προσεχὲς Σάββατον.

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΡΕΖΕΔΑ

ὑπόθεσις ἀμερικανικῆ προξενήσεως πρὸς τὴν πρῶτην εἰς ἐνρωπαϊκὴν γλῶσσαν μετάφρασιν.

Συνδρομηταὶ ἐγγραφεύμενοι μέχρι τοῦδε ἐν τῷ ἐσωτερικῷ περὶ τοῦ

350

Ἡ διοίκησις τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς ἐδημοσίευσεν τὴν ἐξῆς δήλωσιν.

Γενομένης ὑπὸ τοῦ γενικοῦ συμβουλίου ἀκριβοὺς ἐξελέγξας τοῦ ταμείου μετρητῶν, τοῦ ταμείου πρὸς φύλαξιν χρεωγράφων, τοῦ χαρτοφυλακίου καὶ τοῦ ταμείου τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ τίτλων ἀπεδείχθη πληρέστατα τὸ ἀνελλιπὲς αὐτῶν, συμπράττων πρὸς τὰς κανονικὰς ἐγγραφὰς ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Τραπεζῆς καὶ ὅτι συνεπῶς οὐδεμίαν ἐπὶ πληθύνει ἀλλοίωσιν εἰς τὴν ἐν γένει κατάστασιν αὐτῆς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΑ «ΟΔΗΣΣΟΣ»

Βερολίνο 17 Φεβρουαρίου — Ἐν Ράιχσταγῷ ἐψηφίσθη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν. Ὁ Υπουργὸς Μαρσάλ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἀνεκάλεσε τοὺς ἐν Γαλλίᾳ ἀντιπροσώπους διὰ τὴν ἐκ τῆς Δαχομέης ἐξωσιν Γερμανῶν τινῶν, διότι ἕκαστος ἔθνος ἐν ὥρᾳ πολέμου δύναται γ' ἀπομακρύνῃ τοῦ ἐδάφους τοῦ πρόσωπα δυσάρεστα.

Λωζάνη — Ὁ Αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ιωσήφ ἀφίκετο. Περιεμένετο ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατείας Ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα ἐνηγκαλίσθησαν ἐγκαρδίως.

Βρυξέλλαι — Ἡ βουλὴ ἐπελήφθη τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἀναθεωρήσεως, ὁ Βερνάρε κατεπολέμησε τὴν καθολικὴν ψήφοφορίαν, ὡμίλησεν ὑπὲρ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, τοῦ προτεινομένου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, κατέκρινε τοὺς ζητοῦντας τὴν ἀναθεώρησιν, ὡς θέλοντας νὰ διαταράξωσι τὴν κοινωνίαν.

Μαδρίτη — Αὐθημερόν. Ὁ Γενικὸς διοικητὴς τῶν Φιλιππίνων ἀρνούμενος νὰ παραιτηθῇ τηλεγραφικῶς κατέστη ἐκπτωτός.

Παρίσι — Αὐθημερόν. Ἡ Βουλὴ διὰ ψήφων 335 κατὰ 75

παρεδέχθη τὸ κατερέγον τῆς προτάσεως Μπουσὺ Δαγκλάς, ζητοῦντος ἵνα αἱ ἐφημερίδες ὡς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν οἰκονομικῶν.

Ρώμη αὐθημερόν — Ἡ Γερουσία μετὰ ζωηρὰν συζήτησιν ἐψηφισεν διὰ 103 ψήφων κατὰ 40 τὴν παράτασιν ἐπὶ ἑνα μῆνα πρὸς προσωρινὴν ἀσκήσιν.

Λονδίνο αὐθημερόν — Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων τῇ προτάσει τοῦ Γλάδστωνος ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς μεχρι τοῦ Πάσχα βουλὴ θὰ συνεδριάξῃ τὴν πρωτίαν πρὸς ταχυτέραν ἐπιλήρησιν τῶν νομοσχεδίων τῆς Κυβερνήσεως.

Βιέννη — Τὸ συνδικάτον ἀνακοινεῖ ὅτι ἡ ἐκδοσις ἐκαλύφθη πλέον ἢ ἐξάκις σήμερον ἐγένετο αἵρεσις τῶν 30 ἑκατομ.

Λονδίνο αὐθημερόν. — Ἀπὸ δύο ἐτῶν τὸ πρῶτον ἡδη ἡ βασίλισσα περιστοιχιζομένη ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατείας Φρειδερίκου, τοῦ πρίγκητος τῆς Οὐαλλίας, τοῦ δουκὸς τῆς Υόρκης, τῆς πριγκηπίσσης Χριστιανίας, ὑπεδέχθη εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Βούκιγγαμ, παρευρέθησαν ὁ Γλάδστων, Ρόζβερὴ καὶ Σαλισβουρή.

Βερολίνο. — Ἐν τῷ Ράιχσταγῷ ὁ Καπρίβη ἀπαντῶν εἰς τὸν Μπέλπελ, εἶπεν ὅτι εἶναι πεπεισμένος, ἐν ἣ περιπτώσει τὸ διαιτητικὸν δικαστήριον ἠθέλει ἀποφασίσαι τὴν ἀπόδοσιν τῆς Αλσατίας καὶ Λοθαριγγίας, τὸ Γερμανικὸν ἔθνος δὲν θὰ ὑπειάσσει τὸ ποτε εἰς παραπλησίαν ἀπόφασιν καὶ ἠθέλει προτιμήσει νὰ θυσιάσῃ τὴν τελευταίαν ραβίδα τοῦ αἵματός του. (παταγώδη χειροκροτήματα).

Παρίσι αὐθημερόν. — Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη διὰ 488 κατὰ 4 ψήφων τὸ νομοσχέδιον περὶ τοῦ στρατοῦ τῶν ἀποικίων.

Βουδαπέστη αὐθημερόν — Ἡ κατάσταση τοῦ Κάτω Δουναβίου γενικῶς ἐβεβηλώθη, ἐν Τόκτσε (:) συνετεία τῆς πλημμύρας οἰκίαι τινὲς κατέρρευσαν. Ἐν τῇ Βουλῇ συζητοῦμένου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ὁ Βέκελε ἐδήλωσεν ὅτι θὰ παραπέμψῃ τὸ νομοσχέδιον πρὸς ἐξέτασιν, ἰδίως τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὴν μικρὰν ιδιοκτησίαν.

κάτι κλεψιάς καὶ σκοτομὸς

Ὁ Φοβερός ἐρρίγησε:

— Φόνος! εἶπε.

— Ναῖσκε ἀφεντινό! ὅπως θέλετε, φόνος! εἶπε. Μὰ καὶ 'κεῖνοι δὲν θὰ ἦτονε ἂν δὲν εἶχαμε ἕνα ζωτικό στόν τόπο μας.

— Εἰς τὸν κόλπον! καὶ ποῖον εἶναι τοῦτο;

— Νὰ βέπεις 'κεῖν' 'κεῖ τὴν καλύβη; Κεῖ κάθεται μιὰ γρηῃ στρίγλα. Σὲ κεινῆς τὸ 'σπῆτι γίνονται ὅλα αὐτὰ.

— Καὶ πῶς δὲν τὰ λαμβάνει ὑπ' ὀψει ἡ ἀστυνομία;

— Ἀμ' ἔχομε διοίκησι, ἀφεντικό; Ἐπειτα ἡ Στρίγλα Λουδοβίκα—αὐτὸ εἶναι τὸ ὄνομά της—εἶναι ἕνας περίεργος, ὅσω κι ἂν πολεμᾷς δὲ βγάνεις λόγ' ὅ ἂν τὸ στόμα της. Κεῖ εἶπαι ποῖος νὰ τὴν παροδώσῃ τέτοια μάγισσα; Μπορεῖ. καὶ μετὰ θάνατο ἀκόμη νὰ μᾶς κοινεύσῃ.

Ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἡ ἀρελὴς χωρικὴ ἀπέδωκε τόσα ἐπιθέτα ἐν μιᾷ στιγμῇ εἰς τὴν Λουδοβίκαν ὀλιγότερα ἴσως τῶν ὧσων ἡρμοζον εἰς τὸ ἐπάγγελμα τὸ ὁποῖον μετήρχετο.

Καὶ δὲν εἶχεν ἄδικον, τὴν γραίαν οἱ ἐν τῇ πολίχνῃ ἐθεώρουν ὡς τι κεκτημένον ἐκτακτὸν δύναμιν τοῦ κακοποιεῖν, διό καὶ ἀπεμακρύνοντο ὁλοταχῶς, ὡς ὅτι τὴν ἐβλεπόν, ἐν τῇ μοναξιά δὲ αὐτὴ ἐξεπλήρον τὰ σχέδιά της.

Ὁ Φοβερός ἐχαιρέτισε τὴν κόρη καὶ ἀνεχώρησε. Αφοῦ δὲ περιέβλεψε κύκλῳ καὶ ἦν βέβαιος ὅτι ὑπ' οὐδενὸς παρετηρεῖτο ἐξήγαγε φιαλίδιον καὶ δέμα ὅπερ ἐκράτει κάτωθεν τοῦ ἐπενδύτου αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτῶν ἀνέλαβε τὴν συνήθην αὐτοῦ μορφήν, μεθ' ὃ ἐκρουε τὴν θύραν τῆς καλύβης τῆς γραίας.

— Τίς εἶ; ἠκούσθη ἔσωθεν φωνή.

— Ανοίξατε! εἰμὲ ἄνθρωπος ἔχων τὴν ἀνάγκην σας . . .

Χρ! . . . χρ! . . . ἔπειτονόρησεν ἡ φωνή, καὶ μετὰ τινα δευτερόλεπτα ἐρρυτιδωμένη χεὶρ ἤνοιξε τὴν θύραν.

Ἡ γραία εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐτρόμαξεν ἰδοῦσα τὴν μορφήν τοῦ παραδόξου ἐκείνου ἀνθρώπου, ὅλως ἀσυνήθους διὰ τὸν τόπον της. Εὐθὺς δὲ ἐπανέειρεν εἰς τὸν νοῦν της τὰς μυθιστορίας ἐκεῖνας τὰς ὁποίας ἤκουσε διηγοιμένας τὴν μάμην της περὶ τοιοῦτων ὄντων, τοὺς θυσσαυροὺς των καὶ πᾶν καλὸν τὸ ὁποῖον περιεῖχεν ἡ πατρίς των.

— Ορίστε! κύριε, ορίστε! εἶπεν ἀποτεινομένη πρὸς τὸν Φοβερόν, καὶ ἐπέδειξεν αὐτῷ ἐν τινὶ δωματίῳ κάθισμα ἐκ ξύλου δρυοῦ κατεσκευασμένον.

Ἡ πρώτη ἐντύπωσις τὴν ὁποίαν ἐσχημάτισεν ὁ Φοβερός παρατηρήσας

τὴν ἐσωτερικὴν ὄψιν τῆς οἰκίας δὲν ἦτο τόσῳ καλῇ. Δωμάτια τέσσαρα τὸν ἀριθμὸν, κατὰ μῆκος τῆς καλύβης. Ἐναντι δὲ τῶν δωματίων ἀπέραντος ἐκτασις σκοτεινὴ χρησιμομεύουσα ἴσως πρὸς ἐκπύρῳσιν τῶν σχεδίων τῆς γραίας.

Ἐὰν ὁ Φοβερός παρετήρει ἐπιμελῶς τὰ ἐντὸς τῆς καλύβης θὰ ἀνεκάλυπτεν ὅτι τὰ τέσσαρα δωμάτια συνεκοινῶνεν πρὸς ἀλλήλα διὰ μυστικῆς θύρας ἀεράτου τοῖς ἐπισκέπταις ἥτις ἐπαρουσίαζετο εὐθὺς ὡς ἐπέζετο μικρὸς στρόφυγξ εἰς τὸ μέρος τῆς κοινωνίας. Εἰς τὸ βάθος δὲ ἐκεῖνο τὸ σκοτεινὸν τῆς αὐλῆς θὰ ἀνεκάλυπτε ὑπόγειον σπηλαιον οὐ τὸ στόμιον ἴσον μὲ τὸ ἔδαφος ἐπιμελῶς ἐκρύπτετο ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τῶν περιέργων παρατηρητῶν.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΓΑΜΟΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ — Απλή περιεργεία ώθει τινες να ζητώσι ποία των εν Ευρώπη βασιλισσών ενυμφεύθη νεωτάτη και τα όμοια. Νεωτάτη ενυμφεύθη η πριγκίπισσα του Μαυροβουνίου τον δεκαπενταετή Νικόλαον, ήγε το 13ον έτος της ηλικίας. Δεκαεπτά έτών ούσα εγένετο μήτηρ και τριάκοντα έπτά μάμμη. Η δέ αδελφή της Ισπανίδος βασιλίσσης Ισαβέλλας ενυμφεύθη δεκατεσσάρων έτών, μετά δύο έτη απέκτησε τέκνον, τριάκοντα τριών έτών εγένετο μάμμη και πενήκοντα πέντε είδε δισεγγόνους. Η δούκισσα των Παρισίων ενυμφεύθη 16 έτών η βασίλισσα της Ισπανίας και η της Ελλάδος 17 έτών. Ωσαύτως η αυτοκράτειρα της Αυστρίας Ελισάβετ.

* *

Η ΠΗΤΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ — Το έθιμον της πηγας μετὰ νομίματος τελούμενον παρ' ήμιν την έσπέραν της παραμονής της πρωτοχρονιάς, εν Γαλλία λειτουργεί την παραμονήν των Θεοφανείων επικαλουμένην Jour des Rois. Αντί νομίματος θέτουσι κύαμον και ο τυγχάνων αυτόν καλείται Rois, πίνοντες δέ οι παριστάμενοι ανακράζουσι Io Rois Iois. Επί τη ευκαιρία του έθιμου τούτου εν άρθρῳ του Σημαιοφόρου της Νεαπόλεως ο «Κύαμος» ο συγγραφεύς άρχεται ως εξής.

Οι περί την τέχνην του θεραπείν έμπειροι κατατάττουσι τον εκ κύαμου άλευρον μεταξυ των τεσσάρων διαλυτικών αλεύρων των δυναμένων να περιστείλωσι τας έμφράξεις. Αλλά με όλην την αγαθοεργόν ιδιότητα αυτής, ούχι διά τον λόγον τούτον γίνεται χρήσις του κύαμου την ήμέραν των Βασιλέων. Το έθιμον τούτο, άνερχόμενον εις μεμακρυσμένους χρόνους, προέρχεται εκ των αρχαίων Ελλήνων, όπως το παιγνίδιον της χηνός, και σοφοί καλώς πληροφορημένοι βεβαιούσιν, ότι οι Αθηναίοι εκάμνον χρήσιν του κύαμου εν είδει ψηφοδελτίου κατά τας λαϊκάς εκλογάς. Οι δικασταί διά των λευκών ή μελανών

κυάμων ήθώουν ή κατεδίκάζον τους υποδίκους.

* *

ΔΡΑΜΑ — Ο* πρεσβύτερος των εν Πέραν Κωνσταντινουπόλεως γνωστών μεγαλεμπόρων και μεγαλοκτηματιών αδελφών Σταματιδών άσθενήσας πρό καιρού απεβίωσε τη παρελθούση Τρίτη. Επί τούτω υπάλληλος άνήγγειλε το θλιβερόν γεγονός μετά πάσης τήδυνα ής προφυλάξεως τῷ νεωτέρῳ αδελφῳ Αποστόλῳ όστις καιρίως πληγείς την καρδίαν επί τη άπώλειά τούτου προσφιλοῦς αδελφοῦ πεσών έμεινεν άπνους. Η κηδεία άμφοτέρων εν τη αὐτῇ ώρα εγένετο την επαύριον, οι νεκροί έτάφησαν πλησίον άλλήλων ίνα και μετά θάνατον συνεχίσωσι την αιώνιαν συμβίωσιν.

Ο ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΝΗ ΜΙΔΟΔΕΤΟΥ (καλτσόδετα) — Αξιον άνηγαρής είναι το παρά τη Πρωσσική αὐλή επικρατούν έθιμον, όπερ μικρόν τι τροποποιηθέν, ίσχυσε και επί των γάμων της πριγκηπίσσης Μαργαρίτας. Εν παλαιότεροις δηλαδή χρόνοις ότε η νύμφη μετά των χορόν ώδηγεῖτο εις τον θάλαμον του συζύγου ή πρώτη κυρία της αὐλής άρρήρες όντως την καλτσόδετην της νύμφης και διήρει αὐτήν εις μικρά τεμάχια, άτινα διεμοίραζεν εις τους παρευρισκόμενους έκτων της αὐλής. Διά την τελετήν όμως των γάμων της πριγκηπέσσης Μαργαρίτας παρηγγέλθησαν ιδιαίτεροι μεταξωταί ταινίαί έρ' ών είναι κεντημένον το στέμμα και το όνομα της νύμφης. Ως λέγεται εν τῷ άρχείῳ του άνακτόρου του Βερολίνου εύρίσκονται πολλά τοιαῦτα καλτσόδετων τεμάχια, υποκινήματα των γενομένων γάμων. Ατυχώς εξήγησιν του έθιμου ούδεμίαν εύρομεν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Την προσεχή Κυριακήν 21ην τρέχοντος εν τῷ ένταῦθα έλληνική μητροπολιτικῷ ναῷ τελείται έτήσιον άρχιερατικόν μνημόσυνον, υπέρ αναπαύσεως του μακαρίτου

ΠΑΡΟΥΣΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Παρακαλούνται όθεν οι συγ-

γενείς και φίλοι και πάντες οι τιμῶντες την μνήμην του μακαρίτου, όπως παραστῶσιν εις την έπιμνημόσυνον ταύτην τελετήν και συνενώσωσι μεθ' ήμῶν τας πρὸς τον Υψιστον υπέρ αναπαύσεως του μεταστάντος δεήσεις των.

Έν Βάρνη 18 Φεβρουαρίου 1893

ΟΙ ΤΕΘΛΙΜΜΕΝΟΙ

ΣΥΖΥΓΟΣ

ΤΕΚΝΑ ΚΑΙ

ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ

ΚΑΙ ΚΟΡΚΟΡΟΣ ΕΝ ΛΑΧΑΝΟΙΣ ΚΑΙ ΓΟΡΓΙΑΣ ΕΝ ΘΕΟΛΟΓΟΙΣ

Μετά την τοιαύτην άπαγγελίαν του γραφικοῦ χωρίου εύχης εν άρχῇ του προοιμίου ευχαρίστησε τον Θεον, διότι ήξίωσεν αυτόν και έφετος να άπαγγείλη τον πανηγυρικόν της ήμέρας εις... έλ λ η ν ι δ α φωνήν! Πρέπει να παραδεχθώμεν ότι η μεγαλοφυής αὐτή ιδέα είναι άποκύημα της κεφαλῆς του κ. Γοργίου! Α λ λ α τ ι α ρ α γ ε ν ν ο ε ι; Μήπως το παρελθόν έτος είχε συλλάβει την ιδέαν ότι έφετος θα άπαγγείλῃ τον πανηγυρικόν εις άραβίδα ή άθιγγανίδα φωνήν; ή ότι η ήμετέρα Κοινότης έπιθυμούσα και άλλους να ποτίσῃ διά των ναμάτων της σοφίας του κ. Γορ-

γίου είχε προτείνει αὐτῷ να σταλῇ εις Αμερικὴν ή εις Δαχομέους; Εγὼ τουλάχιστον άδυνατῶ να διεισδύσω εις το πνεῦμα της εν λόγω έννοίας, έκτός αν υπαινίσσεται τον νέον εκπαιδευτικόν νόμον! Αλλά, κ. Γοργία, ει και όλως άπρεπές εις διάσκαλον και δὴ ἐπὶ του βήματος παριστάμενον το υπαινίττεσθαι ζητήματα άλλης δικαιοδ σίας, έπρεπε τουλάχιστον να μη άγνοείτε ότι και εφαρμοζόμενου του νέου εκπαιδευτικοῦ νόμου, οὐδέν είχε να πάθῃ ή μέση εκπαίδευσις, πολλῶ δ' ήττον η γλώσσα του διευθυντοῦ του έλλην. σχολαρχείῳ ώστε να σχηματίσῃτε προώρως την πεποίθησιν ότι έφετος θα ήμεθα ήναγκασμένοι να σῶς ακούωμεν φθαιγόμενον εις ζ έ ν η ν τινά φωνήν, ως συνέδῃ εν τη κατασκευῇ του Πύδγου της Βυβέλ! Κατ' έμὲ άρειλε να ευχαριστήσῃ τον Πανάγαθον Θεόν, διότι η άφέλεια και η άδιαφορία έπέτρεψαν αὐτῷ και έφετος να ποιῇται τας διατριβάς εν Βάρνη.

Ο κ. Γ. Γοργίας εν τη διατυπώσει της ανωτέρω μνημονευθείσης έννοίας φωράται στερούμενος ούχι πλέον ύψηλῶν μαθημάτων, αλλά και αὐ της κρίσεως και της δυνάμεως της άνατεμένης πρὸς εκτίμησιν των περικυκλουσάν ήμῶς περιστάσεων.

(έπεται συνέχεια)

N.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 18 Φεβρουαρίου 1893.

Έπικαταλλαγή (agio)	άγορά εις χρυσόν		πωλήσεις εις χρυσόν		Συναλλάγματα εις χρυσόν	
	Λέβα	έκ.	Λέβα	έκ.	Λέβα	έκ.
Πωλήσεις, άργ. με χρυσόν 3						
Άγορά		3 35				
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100 ..	262	—	272	—	85
φράγκ. χρ σα	100 ..	—	—	101	50	—
Αυστρίας χαρτ. φιαρ.	100 ..	207	40	209	60	40
φράγκ. χρυσά	100 ..	—	—	100	25	—
Γερμανίας μάρκ.	100 ..	123	20	124	50	124
φρ χρ	100 ..	—	—	100	40	—
Γαλλίας						
Βελγίου						
Ιταλίας						
Ελβετ.						
φράγκα χρυσά	100 ..	99	85	100	35	100
Άγγλίας λ. στερλ.	1 ..	25	15	25	27	25
φράγκ. χρυσά	100 ..	—	—	100	50	—
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1 ..	22	70	22	78	—
φράγκ. χρυσά	100 ..	—	—	100	25	—
Σερβίας						
Ρουμανίας						
φράγκα χρυσά	100 ..	—	—	100	—	—
Τραπεζ. Άγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου και Ελβετίας		99	—	100	—	—
Εικοσόφραγκον εν Βιέννη η						9.65

Ο έλάχιστος όρος διά τας άνω επικρατείας είναι 0.50 έκτοστά. Διά την Τουρκίαν 1 λέβον Προμήθεια δι άποστολάς εις το έσωτερικόν της 1/10-%. Έλάχιστος όρος 250 εκ.

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΛΕΧΘΕΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΕΞΕΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΠΙΠΛΟΧΙΟΥ ΠΥΡΕΤΟΥ

(Συνέχεια και τέλος)

Αυστρώς τηρουμένων των κανόνων τούτων εν τη πράξει υπό τε των ιατρών και μαιών, δυνάμεθα να ώμεν βέβαιοι ότι ο κίνδυνος από του έπιπλοχίου πυρετοῦ άποσοβήζεται κατά το πλείστον. Επειδή όμως δικαιοῦμεθα να προϋποθέσωμεν ότι ούχι μόνον όλίγισται μαιαι αλλά και όλίγιστοι μόνον ιατροί θέλουσιν ακολουθήσει τους κανόνες τούτους κρίνομεν ως το μάλλον πρόσφορον μέσον, δι οῦ κατωρλώθῃσεται η έφαρμογή αὐτών, την διά των ιατρικών περιοδικών και του λοιποῦ τύπου δημο-

σίευσιν της εισηγήσεως ταύτης. Η καθ' ήμῶς κοινωνία είναι άρκούντως μεμορφωμένη ίνα εκτίμησῃ δεόντως την άφέλειαν την εκ της πεφροντισμένης τηρήσεως των κανόνων τούτων δι εαυτήν πηγάζουσιν, πρὸς δὲ και τον κίνδυνον, εις όν αὐτή μένει εκτεθειμένη των κανόνων τούτων παραμελουμένων. Έκάστη τίκτουσα ή λεχαις ως και οι περί αὐτήν, πεισθέντες περί του άπαιτήτου των προφυλακτικῶν τούτων μέτρων κατά τον τοκετόν και λοχείαν, θέλουσιν έπιτηρεῖ και έλέγχει αὐτοί οῦτοι ιατροῦς τε και μαιας κατά την υπό τούτων έπιτέλεσιν του καθήκοντος.

Και ταῦτα μεν τὰ καθήκοντα ιατροῦ τε και μαιας κατά τον τοκετόν και λοχείαν, καθιστώντα αὐτοῖς, άναλαμβάνουσι ευθυνας βαρυτάτας, τό επαγγελματιαν βρῦ. Δικαιοτάτη ως εκ τούτου και οίκρθεν έννοουμένη ήβελεν είσθε ή άπαίτησις, όπως και οι εις τους ιατροῦς και μαιας το τοῖς ανθρώποις

τιμαφέστερον πάντων, την εαυτῶν υγείαν και ζωήν, έμπιστευόμενοι, συνδράμωσιν αὐτοῦς εις την έπιτέλεσιν του καθήκοντος υπακούοντες άσμένως εις τας άπαιτήσεις και διαταγὰς αὐτῶν, άφ' οῦ μάλιστα ανωτέρω έτονίσθη, ότι ούχι μόνον ιατροί και μαιαι είναι φορεῖς του έπιπλοχίου μολύσματος, αλλά και λεχαιδες ως και οι περί αὐτάς. Πρέπει ως εκ τούτου ιατροῦς τε και μαια να άπαιτήσωσι παρὰ της έπιτόκου ή παρὰ των περί αὐτήν ίνα καθαρίσωσιν ήδη πρὸ της ήμέρας του τοκετοῦ, το δωμάτιον, ένθα αὐτή πρόκειται να τέξῃ, να άφαιρέσωσι παν περιττόν έπιπλον, να πλύνωσι τό έδαφος του δωματίου και να φροντίσωσι περί συχνου και καταλήλου άερισμοῦ αὐτοῦ, κατά δὲ τον τοκετόν και λοχείαν ν' άπαγορεύσωσι την εις τό δωμάτιον της τικτοῦσης και λεχαιδος είσοδον παντί προσώπῳ, μη άπαιτήτως άναγκαίῳ πρὸς βοήθειαν αὐτῶν. Εν περιπτώσει καθ, ήν αἱ ευλογώταται αὐται άπαιτήσεις δὲν τελοῦνται

κατά γράμμα, δικαιούνται, ο τε ιατροῦς και η μαια, ν' άπωθήσωσιν άφ' εαυτῶν πᾶσαν ευθύνην.

Απαραίτητον είναι να έπιβληθῇ τοῖς μαιευόμενοις ή τηρήσις των κανόνων τούτων και υπό της κυβερνήσεως διά νόμου, οὔτινος ή παράβασις δέον να τιμωρῇται αυστηρότατα, διότι τότε μόνον μαιαι τε και ιατροί θα γνωρίζωσι ότι άμελουντες διαπράττουσιν έγκλημα εξ άμελείας.

Πεπεισμεθα ότι διά των υποδειχθέντων τούτων μέσων και τρόπων έπιτευχθήσεται ο τε επί του παρόντος άμεσος περιορισμός των εκ του έπιπλοχίου πυρετοῦ προσγινομένων κακῶν ως και ή εν τῷ μέλλοντι παρακάλυσις της άναπτύξεως και διαδόσεως του έπιπλοχίου μολύσματος.

Η επιτροπεία

(Εκ του περιοδικου «Γαληνός»).

ΤΕΛΟΣ